

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.10.2014
COM(2014) 613 final

2014/0284 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for
2015 og 2016**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Dybhavsbestande er fiskebestande, der fanges i farvande uden for de vigtigste fiskepladser på kontinentalsoklen. De lever på kontinentalskråningerne eller omkring undersøiske bjerge. De fleste af arterne vokser langsomt og lever meget længe, og det gør dem særlig sårbare over for fiskeriaktiviteter. Et andet vigtigt element i en dybhavsarts sårbarhed over for fiskeri er, om der kan fiskes direkte efter den pågældende art i lokale koncentrationer, navnlig under gydning. Dette er tilfældet for orange savbug, byrkelange og berycider.

Hvis dybhavsfiskeriet ikke begrænses, er der ligesom for alle andre vilde fiskebestande et kapløb mellem fiskerivirkomhederne for at bemægtige sig en gratis ressource uden at tage tilstrækkelig hensyn til en bæredygtig udnyttelse. Det har tydeligvis været tilfældet for visse dybhavsarter, inden EU indførte regler for dette fiskeri i 2003. Det gælder f.eks. for den værdifulde orange savbug i de nordvestlige farvande, hvor bestanden anses for nedfisket, og for arten spidstandet blankesten i Biscayabugten. Det er derfor nødvendigt, at det offentlige griber ind og begrænser fiskeriaktiviteten for at sikre fiskernes indkomstmuligheder, for at dirigere udnyttelsen i retning af højere udbytter på langt sigt og for at begrænse virkningen på økosystemet og fødekæden som følge af en pludselig nedgang i visse fiskebestande. For dybhavsarterne er offentlig indgriben særlig vigtig, fordi en genopbygning af nedfiskede langsomtvoksende bestande kan tage meget lang tid eller endda helt slå fejl.

Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) giver hvert andet år en indgående videnskabelig rådgivning om dybhavsbestandenes biologiske tilstand. Den seneste rådgivning fra ICES blev forelagt i maj 2014. Dette forslag om fastsættelse af fiskerimuligheder bygger på den yderligere vurdering, som Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) har foretaget i juni 2014 i forlængelse af ICES' arbejde. Rådgivning fra både ICES og STECF konkluderer, at de fleste dybhavsbestande stadig ikke udnyttes på et bæredygtigt grundlag, og at fiskerimulighederne for at sikre en bæredygtig udnyttelse af disse bestande bør reduceres yderligere, indtil der ses en positiv udvikling i bestandenes størrelse. Dette danner grundlaget for fastsættelse af fiskerimuligheder for dybhavsbestande i overensstemmelse med det princip, der er fastlagt i artikel 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1380/2013, ifølge hvilken beslutningstagning under den fælles fiskeripolitik bl.a. skal baseres på sund videnskabelig rådgivning.

Generel baggrund

Fiskeriet efter dybhavsarter har siden 2003 været reguleret i EU med fastsættelse af samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) pr. art og område og fastsættelse af den samlede tilladte fiskeriindsats i det nordøstlige Atlanterhav. Fiskerimulighederne for visse dybhavsarter for 2013 og 2014 blev fastsat ved Rådets forordning (EU) nr. 1262/2012 af 20. december 2012 om fastsættelse af EU-fartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsfiskebestande for 2013 og 2014¹.

EU har enekompetence til at fastsætte og fordele fiskerimuligheder. Forpligtelserne vedrørende en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Særlig fastsættes der ved artikel 2, stk. 2, i den pågældende forordning en forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen (som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 8), i den

¹ EUT L 356 af 22.12.2012, s. 22.

pågældende forordning), og det fastsættes, at den fælles fiskeripolitik skal tage sigte på at genetablere og bevare det maksimalt bæredygtige udbytte (MSY). I henhold til artikel 16, stk. 4, i nævnte forordning skal fiskerimulighederne desuden fastsættes i henhold til målsætningerne i artikel 2, stk. 2.

Derudover bør fiskerimulighederne for dybhavsarter fastsættes i overensstemmelse med internationale aftaler, herunder FN-aftalen om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (1995) (i det følgende benævnt "FN-aftalen om fiskebestande (1995)"). Det er særlig vigtigt, at der udvises forsigtighed i forbindelse med usikre, upålidelige eller utilstrækkelige oplysninger. I henhold til artikel 6, stk. 2, i FN-aftalen om fiskebestande (1995) må manglende pålidelige videnskabelige data ikke anvendes som begrundelse for at udskyde eller undlade at iværksætte forvaltnings- og bevarelsesforanstaltninger. De foreslåede TAC'er følger også FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav (2008), som gentagne gange er blevet bekræftet af FN's generalforsamling (resolution 61/105 i 2007, resolution 64/72 i 2009 og senest resolution 66/231 i 2011).

En række dybhavsbestande udnyttes også af andre fiskerinationer, herunder navnlig Norge, Island, Færøerne og Rusland, og det er nødvendigt at indgå en aftale med disse fiskerinationer om harmoniserede forvaltningsforanstaltninger, eller - for så vidt angår bestande i internationalt farvand - at indgå en aftale inden for rammerne af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC). Indtil sådanne aftaler indgås, er der behov for ensidige foranstaltninger, som gælder for EU-fartøjer. Med sådanne aftaler vil de negative konsekvenser af et ubegrænset fiskeri undgås, jf. ovenstående.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

De gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører, er fastsat i Rådets forordning (EU) nr. 1262/2012 og gælder til den 31. december 2014. De er knyttet til Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande².

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

De foreslåede foranstaltninger er udarbejdet i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitik's mål og regler og er i overensstemmelse med EU's politik for bæredygtig udvikling.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

Forslaget er blevet udformet på grundlag af de principper og retningslinjer, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2015 (COM(2014) 388 final), hvori Kommissionen gjorde rede for sine synspunkter og hensigter i forbindelse med sine forslag til fiskerimuligheder i 2015 for alle bestande. I forbindelse med denne meddelelse foretager Kommissionen en bred høring af de interesserede parter, civilsamfundet, medlemsstaterne og den brede offentlighed på grundlag af denne meddelelse.

Nærmere redegørelse for forslaget

I alle tilfælde, med undtagelse af en bestand af skolæst, tillader de foreliggende oplysninger, der er omfattet af dette forslag, ikke en fuldstændig videnskabelig vurdering af bestandenes

² EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6-11.

tilstand, hverken med hensyn til bestandenes størrelse eller fiskeridødeligheden. Der er adskillige grunde til dette: de pågældende arter lever ofte meget længe og vokser langsomt, og det gør det yderst vanskeligt at inddele bestanden i aldersklasser og at vurdere, hvilken virkning fiskeriet har på bestanden ud fra ændringer i fiskenes længde eller aldersfordeling i fangsterne. Rekrutteringsfrekvensen for unge fisk til bestanden kendes ikke. Bestandene er fordelt på et stort område på dybder, som af praktiske grunde er svære at undersøge. Ofte er der ingen data fra videnskabelige undersøgelser, da bestandene ikke har den store kommercielle betydning, eller dataene dækker ikke hele det område, hvor bestandene forekommer. Fiskeriaktiviteterne er sommetider kun delvis rettet mod disse arter, og fiskeriet efter visse typer er forholdsvis nyt.

De foreslåede fangstbegrænsninger er i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om opnåelse af bæredygtighed i EU's fiskeri ved hjælp af et maksimalt bæredygtigt udbytte (KOM(2006) 360 endelig). Fangstbegrænsningerne er også i overensstemmelse med principperne for den såkaldte front-loading-proces, som er beskrevet i Kommissionens meddelelse om forbedret samråd om EF's fiskeriforvaltning (KOM(2006) 246 endelig), og i Kommissionens meddelelse vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2015, der er nævnt ovenfor. I sidstnævnte meddelelse gøres der rede for Kommissionens syn på, hvordan fiskerimulighederne skal fastsættes, og følgende regler er fulgt ved udarbejdelsen af dette forslag for de 22 TAC-angivelser:

- Når der foreligger videnskabelig rådgivning baseret på omfattende data og kvantitative analyser og prognoser i tråd med ICES' "MSY-ramme", bør TAC'erne fastsættes i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning. Dette er tilfældet for den foreslåede TAC-angivelse for skolæst i nordvestlige farvande.
- Hvis der foreligger vejledende videnskabelig rådgivning baseret på kvalitative analyser af de disponible oplysninger (selv om rådgivningen er ufuldstændig eller indeholder ekspertvurderinger), bør den anvendes som grundlag for TAC-beslutninger. I overensstemmelse hermed indeholder forslaget fem TAC-nedskæringer, fire TAC-forhøjelser og to TAC-forlængelser.
- I tilfælde, hvor den videnskabelige rådgivning er begrænset, og der ikke kan gives kvantitativ rådgivning om fangsterne, må forsigtighedsprincippet følges: dette påvirker seks TAC-angivelser i dette forslag, herunder tre med en præventiv TAC på 0.
- Endelig skal STECF stadig yde rådgivning for en bestand af sort sabelfisk. For dybhavshajer foreligger ICES' videnskabelige rådgivning først i oktober 2014. Derfor er tre TAC-angivelser for dybhavshajer og en bestand af sort sabelfisk angivet som "pm" i dette forslag og vil blive opdateret, efter at Kommissionen har vedtaget forslaget. Ifølge STECF's rådgivning bør hensigtsmæssige forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af dybhavshajer desuden udvides til at omfatte hele fordelingen af disse bestande³, og STECF foreslog derfor, at TAC-området for dybhavshajer i EU-farvande og internationale farvande i V, VI, VII, VIII og IX udvides til at omfatte farvande i CECAF (Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav) omkring Madeira, dvs. EU-farvande i CECAF 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.

³ Rapport fra det 46. plenarmøde, der blev afholdt i juli 2014:
http://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/812327/2014-07_STECF+PLEN+14-02_Final+Report_JRCxxx.pdf

Endelig tyder videnskabelig rådgivning og nylige drøftelser i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav på, at betydelige fangster af skolæst fejlagtigt kan være blevet indberettet som fangster af andre skolæstarter, særligt nordlig skolæst. Der er ingen fangstbegrænsninger på nordlig skolæst i kraft. Derfor bør TAC'en for skolæst udvides til også at omfatte fangster af nordlig skolæst, og der bør samtidig være en forpligtelse til at indberette fangster af hver art separat. Det vil skabe viden om, hvad der reelt fanges af begge arter og gøre det muligt at fastsætte mere passende fangstbegrænsninger i yderligere ændringer til dette udkast til forordning eller i fremtidige forordninger.

JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

I artikel 43, stk. 3, i TEUF fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen vedtager foranstaltninger "vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder". Nærværende forslag er begrænset til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder og betingelser, som er funktionelt knyttet til udnyttelsen af fiskerimulighederne.

Derfor fastsætter dette forslag ved hjælp af Rådets forordning begrænsninger for EU-fiskerflåders fangst, for så vidt angår de kommercielt vigtigste dybhavsarter i EU-farvande og internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav, med henblik på at nå den fælles fiskeripolitiks mål om at sikre, at fiskeriet er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt. EU har enekompetence på det område, som forslaget vedrører, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag: Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF skal Rådet vedtage foranstaltningerne i forbindelse med fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

Under henvisning til artikel 16, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1380/2013 har medlemsstaterne frihed til at fordele de fiskerimuligheder, der ikke er omfattet af en ordning for omsættelige fiskekvoteandele, til regioner og operatører i overensstemmelse med artikel 16, stk. 7, og de kriterier, der er fastsat i artikel 17. Medlemsstaterne har således mulighed for at selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne. Denne forordning vedtages af Rådet hver andet år, og de offentlige og private midler til gennemførelse af den foreligger allerede.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2015 og 2016

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktatens artikel 43, stk. 3, fastsætter, at Rådet på forslag af Kommissionen vedtager foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik⁴ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant. Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres en relativ stabilitet i fiskeriet for hver bestand eller for hvert fiskeri, og med behørig hensyntagen til den fælles fiskeripolitiks mål som fastsat i forordning (EF) nr. 1380/2013.
- (4) De samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) bør fastsættes på grundlag af foreliggende videnskabelig rådgivning og under hensyntagen til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer, og på baggrund af de holdninger, som er kommet til udtryk under høringen af interesseparter, herunder navnlig på møder med de berørte regionale rådgivende råd.
- (5) Fiskerimulighederne bør være i overensstemmelse med internationale aftaler og principper, f.eks. FN-aftalen om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (1995)⁵ og de detaljerede forvaltningsprincipper, som er fastlagt i FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav (2008), i henhold til hvilke navnlig lovgiver, bør være mere forsigtig, hvis oplysningerne er usikre, upålidelige eller utilstrækkelige. At der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger, bør ikke bruges som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

⁴ EUT L 356 af 22.12.2012, s. 22.

⁵ Aftale om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 16).

- (6) Den seneste videnskabelige rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og fra STECF konkluderer, at de fleste dybhavsbestande stadig ikke udnyttes på et bæredygtigt grundlag, og at fiskerimulighederne for at sikre en bæredygtig udnyttelse af disse bestande bør reduceres yderligere, indtil der ses en positiv udvikling af bestandene. ICES har desuden anbefalet, at direkte fiskeri efter orange savbug i alle områder og efter visse bestande af spidstandet blankesten og skolæst ikke bør tillades.
- (7) For så vidt angår fire bestande af skolæst, tyder videnskabelig rådgivning og nylige drøftelser i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav på, at fangster af disse arter fejlagtig kan være blevet indberettet som fangster af nordlig skolæst. Derfor bør der fastsættes en TAC, der omfatter begge arter og muliggør separat indberetning af arterne.
- (8) I betragtning af, at dybhavshajer er vandrende og er spredt ud over et stort område i det nordøstlige Atlanterhav, har STECF anbefalet, at forvaltningsforanstaltninger for disse arter udvides til at omfatte EU-farvande i CECAF (Komitéen for Fiskeriet i det Østlige Centrale Atlanterhav) omkring Madeira.
- (9) Fiskerimulighederne for dybhavsarter, jf. artikel 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande⁶, fastsættes hvert andet år. Bestandene af guldlaks og byrkelange er dog undtaget herfra. For så vidt angår det vigtigste fiskeri efter byrkelange, afhænger dette af de årlige forhandlinger med Norge; af forenklingssyn bør alle TAC'er for byrkelange rettes ind efter disse og fastsættes i samme retsakt. Derfor bør fiskerimulighederne for de ovennævnte bestande af guldlaks og byrkelange fastsættes i en anden relevant årlig forordning om fiskerimuligheder.
- (10) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC og kvoter⁷ fra år til år skal det fastsættes, hvilke bestande de deri fastsatte foranstaltninger skal gælde for. Der bør anvendes præventive TAC'er for bestande, hvor der ikke foreligger nogen videnskabelig vurdering af fiskerimulighederne vedrørende det år, for hvilket der skal fastsættes TAC'er; der bør anvendes analytiske TAC'er i alle andre tilfælde. I betragtning af rådgivningen fra ICES og STECF om dybhavsbestande bør de bestande, for hvilke der ikke foreligger en videnskabelig vurdering af de relevante fiskerimuligheder, omfattes af præventive TAC'er i denne forordning.
- (11) For at undgå afbrydelser i fiskeriet og for at sikre EU-fiskernes udkomme bør denne forordning anvendes fra den 1. januar 2015. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Genstand

Denne forordning fastsætter for 2015 og 2016 de årlige fiskerimuligheder for EU-fartøjer efter fiskebestande af visse dybhavsarter i EU-farvande og i visse farvande uden for EU, hvor der er behov for fangstbegrænsninger.

⁶ EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6.

⁷ EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3.

Artikel 2 *Definitioner*

- (1) I denne forordning forstås ved:
- a) "EU-fiskerfartøj": fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
 - b) farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten
 - c) "samlet tilladt fangstmængde" (TAC): den mængde, der hvert år kan fanges og landes af hver fiskebestand
 - d) "kvote": en andel af den TAC, som er tildelt Unionen eller en medlemsstat
 - e) "internationale farvande": farvande, der ikke er omfattet af nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion.
- (2) I denne forordning forstås ved:
- a) de geografiske områder, der er specificeret i bilag III til forordning (EF) nr. 218/2009⁸
 - b) de geografiske områder, der er specificeret i bilag II til forordning (EF) nr. 216/2009⁹.

Artikel 3 *TAC'er og fordeling heraf*

TAC'erne for dybhavsarter fanget af EU-fartøjer i EU-farvande eller i visse farvande uden for EU og fordelingen af sådanne TAC'er mellem medlemsstaterne samt de betingelser, som er funktionelt knyttet til udnyttelsen af fiskerimulighederne, hvor det er relevant, er anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 4 *Særlige bestemmelser om fordelingen af fiskerimuligheder*

- (3) Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, er ikke til hinder for:
- a) udvekslinger, jf. artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - b) nedsættelser og omfordelinger efter artikel 37 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009¹⁰ eller artikel 10, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008¹¹

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige -Atlantehav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlantehav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

¹⁰ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

- c) supplerende landinger, der er tilladt efter artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96
 - d) nedsættelser, jf. artikel 105, 106 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
- (4) Medmindre andet er anført i bilaget til nærværende forordning, finder artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendelse på bestande, der er underlagt en præventiv TAC, og artikel 3, stk. 2 og 3, samt artikel 4 i den pågældende forordning finder anvendelse på bestande, der er underlagt en analytisk TAC.

Artikel 5

Betingelser for landing af fangster og bifangster

Fisk fra bestande, som der er fastsat TAC'er for, må kun opbevares om bord eller landes, hvis fangsterne er taget af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, og hvis den pågældende medlemsstat har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt.

Artikel 6

Dataindberetning

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede fangstmængder af de enkelte bestande, skal de anvende de bestandskoder, som er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand